

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobce: O. K.**, proti žalované: **Česka správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5**, o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15.2.2011, č. X/315-PZ,

t a k t o :

I. **Žaloba s e z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím č. I č.j. X ze dne 21.9.2010 zamítla žalobci žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2009, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí ze dne 18.8.2010 žalobce nebyl v období od 8.6.2004 do 4.11.2009 částečně invalidní, dle § 44 odst. 1 a 2 zák. č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2009, neboť pokles jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval hodnoty 33 %. Částečný invalidní důchod byl již žalobci přiznán od 5.11.2009 rozhodnutím č.j. X ze dne 7.5.2010.

Rozhodnutím žalované č. II č.j. X ze dne 21.9.2010 byl žalobci odňat od 20.10.2010 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších právních předpisů, neboť podle výše uvedeného posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí ze dne 18.8.2010 již žalobce není invalidní; z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10 %. Žalovaným rozhodnutím poté žalovaná zamítla námitky proti výše zmíněným rozhodnutím a tato potvrdila.

Žalobce podal včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve které se domáhal jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobce, včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce vycházela z posudku lékaře vydaném v námitkovém řízení dne 12.1.2011, kterým byla míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění (dále jen „cit. vyhláška“) ve výši 25%, a to ve vztahu k posouzení zdravotního stavu žalobce do 31.12.2009. Ve vztahu k posouzení zdravotního stavu žalobce od 1.1.2010 činí uvedená výše míry poklesu jen 10 %.

Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové ze dne 25.8.2011, č.j. 2011/1104-HK.

Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce, stanovená do 31.12.2009, činila 25 %, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno podle kapitoly XV oddíl F položka 4 písm. b) přílohy č. 2 citované vyhlášky.

Za rozhodující zdravotní postižení považovala PK MPSV ČR zkřivení páteře dospívajících neznámého původu Lenke 1c od r. 2003 léčenou dlouhodobě korzetem – t.č. již

bez korzetu a stav kompenzován. Procentní míru uvedeného poklesu pak za dobu od 1.1.2010 stanovila tato komise dle kapitoly XIII odd. E pol. 2 písm. a) přílohy cit. vyhlášky na 10 %.

Správnost závěrů uvedeného posudku byla potvrzena revizním posudkem zpracovaným PK MPSV v Brně dne 15.11.2011, č.j. 2011/3992-BR a dále doplňkovým posudkem PK MPSV v Hradci Králové ze dne 25.1.2012, č.j. 2012/43-HK a dále doplňujícím posudkem zpracovaným PK MPSV v Brně ze dne 13.3.2012, č.j. 2012/417-BR a konečně i posudkem PK MPSV v Praze ze dne 28.6.2012, č.j. 2012/1864-PH.

Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a že k 31.12.2009 nebyl plně invalidní podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 134/1997 Sb., nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. K 31.12.2009 nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě zdravotního postižení za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Podle § 39 odst. 1 písm. a) a b) zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Protože nárok na invalidní důchod žalobce nevznikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1,2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 13. února 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová